

Naar een integrale aanpak

Méer dan bij vorige nota's is bij de voorbereiding van de Vijfde Nota 'op maat' gewerkt. Men is ook meer 'interactief' ingesteld en betreft de inbreng van provincies, gemeenten en maatschappelijke organisaties. Dat is een belangrijke trend die nog verder moet versterken.

In Groningen is niet alleen de interactieve aanpak maar ook de integrale benadering een positieve ontwikkeling. Een voorbeeld is het provinciaal omgevingsplan dat een samenvoeging is van streekplan, verkeers- en vervoersplan, waterhuishoudingsplan en milieubeleidsplan. Het is een goede zaak dat een dergelijke integrale benadering nu ook langzaam begint door te dringen tot het landelijk beleid. Maar er zijn ook problemen.

Zo zie je dat men worstelt met de decentralisering van het beleid. De landelijke overheid heeft het er maar wat moeilijk mee. Toch zal men wel moeten. De tegenstelling tussen randstad en de rest van het land is immers allang niet meer de enige. Evenzeer speelt het verschil tussen noorden, zuiden en oosten. Regionale diversiteit is een belangrijk item, zeker voor een partij als D66. Die regionale diversiteit verdient niet alleen erkenning maar ook versterking. Waarom zou je overal dezelfde woonwijken moeten tegenkomen? Laat de regio's toch een eigen identiteit ontwikkelen!

Menselijk maatwerk

In de provincie zijn wij tot samenwerking geneigd. Vorig jaar ondertekenden we met Drenthe en twaalf gemeenten een convenant voor de regio Groningen-Assen dat zich onder meer richt op de concentratie van woningen, van bedrijven en van natuur. Daarbij ontpopt het provinciaal bestuur zich in toenemende mate tot regisseur. Het provinciaal omgevingsplan hanteert als richtsnoer echter een gebiedsgerichte benadering: centrale beleidsdoelen, maar dan gebiedsgericht uitgewerkt. Maatwerk, dat is belangrijk, en voor D66 is daarbij de menselijke maat het belangrijkste. De gemeentes worden dus nauw

betrokken maar wel met het besef dat het lokale belang niet altijd gelijk is aan het gemeenschappelijk belang. Je moet zo veel mogelijk vrijlaten, maar tegelijk de verdrukte gebieden beschermen. Juist omwille van de toekomst. We zouden veel sterker in termen van regionalisering moeten denken,

ge. En stel daarna dan de vraag naar het effect van de nieuwbouw van honderd huizen op het landschap, maar ook op de instandhouding van voorzieningen en reeds bestaande bouwplannen elders. De provincie is de aangewezen instantie om deze afweging te maken.

Thematische concentratie

Hetzelfde geldt voor de concentratie van economische activiteiten. D66 is daarvoor omdat concentratie een cumulatief effect heeft. Maar dan wel 'thematische' concentratie, waar

ze het meest effectief is. Bedrijventerreinen moeten zoveel mogelijk worden gebonden aan reeds bebouwde zones. Het Kompas voor het Noorden wijst voor de drie noordelijke provincies een vijftal kernzones voor economische ontwikkeling aan. Daaraan wordt ook bestuurlijk vorm gegeven. Een dergelijk perspectief laat zien dat één provinciaal bestuur voor de noordelijke regio eigenlijk noodzaak is. Schaalvergroting brengt een nieuwe dynamiek dichterbij maar de oude bestuurlijke indeling ligt dwars. Als toekomstgerichte partij moeten we daar werk van maken. ♦

Waarom zou je overal dezelfde woonwijken moeten tegenkomen?

ook als het gaat om woningbouw. De uitkeringen uit het gemeentefonds en het lastenfonds moeten regionaliseren om te voorkomen dat gemeenten waar woningen gebouwd worden de lusten kennen, en de regionale verzorgingscentra de lasten.

Wij zijn voor woningbouwconcentratie in steden. Tegelijk blijft het dilemma echter onvermijdelijk of, en in hoeverre je woningbouw wilt toestaan in dorpen, in het landschap, waar de leefbaarheid onder druk staat. En wat zien we? CDA is voor, PvdA is tegen. D66 zegt dat je geen generieke maatregel moet treffen maar een generieke toets moet ontwikkelen; een bouweffectrapportage.

Lia de Ridder is economisch geograaf en D66-fractielid in de Provinciale Staten Groningen